

TELEFON 45-85

VOJNI INVALIDI

List izhaja vsakega prvega v mesecu. Posamezna številka 40 cent. / Naročnina mesečno 40 c. / Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Uredništvo in uprava v Ljubljani, Petarcova ulica št. 36.

Misli ob novem letu

Popolnoma je prišlo ljudem v navado to, da ob zaključku kake določene dobe podajo račune o preteklosti; prav gotovo pa je ta navada popolnoma utemeljena ob koncu vsakega leta.

Marsikatero leto je prineslo človeštvu mnogo sprememb; pri nekaterih narodih so se te spremembe javljale slabše, pri drugih močneje; tako je bilo letos tudi z nami Slovenci. Ko se je pred našimi očmi zrušila nekdanja stavba in smo se znašli v novi, prevzeli deloma takt njenega dosedanjega življenja, še več pa ohranili svojega starega, smo imeli najlepšo priložnost, opazovati vse nekdanje napake, ki so človeštvo in zlasti nas privedle po hudih preizkušnjah v dobo prerajevanja in presnavljanja. Najsilnejše so bile očitne napake dosedanjega neugodnega socialnega stanja vseh slojev našega naroda.

Že dolgo so se v našem narodu pojavljali glasovi o izboljšanju socialnega stanja tega ali onega stanu: nekateri so zagovarjali izboljšanje položaja delavcev, drugi kmetov, tretji obrtnikov itd. Če so rešili eno, so z njim zadeli drugi ali tretji sloj, staro se je ponavljalo, mnogo se je krpucalo, dejansko pa smo malo napredovali. Priznati moramo, da bi tedaj, ko smo še v miru živeli, lahko mnogo popravili, a smo se raje zadovoljevali z malenkostnimi osebnimi spori in nesmiselno strankarsko borbo.

Zdaj, ko se presnavlja vsa Evropa in ko silni boji na vseh bojiščih sveta odločajo o usodi novega, boljšega reda na svetu, se zbudimo tudi mi in se pripravimo, da se bomo znali pravilno prilagoditi novemu redu, ko bodo iz te vojne izišli zmagovalci odločali o miru v Evropi in na svetu sploh. Današnja borba ni nič drugega kot borba proti vsemu, kar je staro, gnilo in pokvarjeno; gnilo pa je bilo predvsem socialno stanje, kajti ravno pri tem vprašanju so odpovedale vse nekdanje tako hvaljene in slavljene ideje različnih avtorjev.

Gotovo je, da niti ena od do sedaj predlaganih rešitev socialnega vprašanja tega vprašanja ni rešila. S to dobo, ki se z bliskovito naglico zaključuje, bodo vsi dosedanjí poizkusi pokopani, človeštvu pa bo zadana naloga, naj po svojih močeh in sposobnostih sodeluje pri ustvaritvi novega in boljšega kot je bilo vse dosedanje.

Za to izboljšanje pa je v prvi vrsti potrebno temeljito prerajevanje vsakega posameznika: vsakdo izmed nas naj zadnji dan v letu pretrese svoje dosedanje življenje in videl bo, da je storil mnogo napak; ne mislimo biti kaki pridigarji, niti malo ne, toda dolžnost do naroda vleva, da se letos bolj ko kdaj prej povprašamo, kaj je bilo prav in kaj napak. Le tako se bo dalo v bodočnosti veliko popraviti, če bo vsakdo pri sebi sklenil, da ne bo skrbel samo zase in za svoje sorodstvo — morda še to ne, ampak da mu bosta res blagor naroda in njegova bodočnost najvišja svetinja. Za novi red ni potrebna samo temeljita preosnova stanov, ampak tudi še temeljitejši prerod naravi. To pa je glavno: ko bo vsakdo izmed nas začutil, da je s svojimi dejanji res pripomogel k temu, da bomo postali vsi ena družina, šele tedaj se bo dalo na tej skupnosti in iz njene lastne moči ter plodovitosti ustvariti nekaj, kar bo res trdna, skalnata podlaga za novi red tudi na naši zemlji.

Ali ne bi bilo lepo, če bi bilo v bodočnosti tako urejeno, da bi vsi sloji lahko uveljavljali svoje želje; tako bi lahko vsakdo celoti največ koristil in se ne bo več dogajalo, da bi se borili za kmetske zahteve plačani ali bolje nagrajani odvetniki ali pa da bi delovne pogoje o izboljšanju plač zagovarjali idealni akademiki. Vsakdo naj dela v svojem delokrogu, v prvi vrsti pa mora sleherni iz predstavnštva slehernega stanu skrbeti za to, da bodo na službena ali kakršna koli druga mesta prihajali le strokovnjaki, ne pa ljudje, ki bi jim do imenovanja pripomogel vpliv kakega sorodnika, visoke zveze in podobno. Življenje v novem redu mora biti tudi brez tega. Z vsemi ostalimi napakami se znebimo tudi te — v državnem pogledu največje napake.

Le bežne misli ob novem letu so te besede. Nočemo jih vsiljevati nikomur, a zdi se nam, da bi bilo tako le najboljše. Novi red bo prav gotovo veljal tudi za nas in samo vprašanje je, koliko bomo nanj pripravljani. Z mislijo na pripravo za bodočnost naj vsakdo zaključí usodepolno leto 1941, v duhu pa si podajmo roke, stisnimo jih kot še nikdar in si voščimo: »Srečnejše, milosti polno in odrešilno novo leto daj nam, o Gospod!«

Odkupnina invalidnine

Kdaj zopet pripadajo invalidski prejemki

Invalidski zakon iz leta 1929. je v svojem čl. 82. predvideval tudi odkup invalidnine. Mnogi invalidi, ki so se hoteli gospodarsko osamosvojiti, so se poslužili ugodnosti tega člena in zaprosili za odkup invalidnine. Določila glede odkupa so bila natančno določena in zaradi boljšega razumevanja stvari same hočemo podati ponoven pregled teh določil:

Invalidnina in invalidska podpora se lahko odkupita za določeno število let, ki ne more biti manjše od pet — in ne večje od 15 let.

Število let, za katera se invalidnina odkupi, se odreja na osnovi mišljenja zdravniške komisije po ocenitvah rane, poškodb z vsemi posledicami, zaradi katerih je prosilec bil proglašen za invalida. Njegovo zdravstveno stanje, kakor tudi njegova starost se pri tej ocenitvi upoštevata.

Število let, za katero se dovoli odkup doklade za ženo, se odreja prvenstveno z ozirom na ženino starost in po možnosti tudi na njeno zdravstveno stanje.

Kar se tiče odkupa doklad za otroke, se upoštevajo maksimalna leta, predvidena po invalidskem zakonu.

Za izračunavanje odkupa invalidnine in invalidske podpore so se uporabljala sledeča določila:

za pet let se pomnoži osnovna invalidnina s 4,21,

za šest let se pomnoži osnovna invalidnina s 4,91,

za sedem let se pomnoži osnovna invalidnina s 5,57,

za osem let se pomnoži osnovna invalidnina s 6,20,

za devet let se pomnoži osnovna invalidnina s 6,79,

za deset let se pomnoži osnovna invalidnina s 7,35,

za enajst let se pomnoži osnovna invalidnina s 7,88,

za dvanajst let se pomnoži osnovna invalidnina z 8,38,

za trinajst let se pomnoži osnovna invalidnina z 8,86,

za štirinajst let se pomnoži osnovna invalidnina z 8,86,

za petnajst let se pomnoži osnovna invalidnina z 9,71.

Ako vzamemo sedaj konkreten primer neke srednje invalidnine 50% invalida, tedaj se je vzela za osnovo njegova letna invalidnina, ki je po tem zakonu znašala 1400 din. Če je tedaj ta invalid prosil za odkup ter mu je bil ta odkup dovoljen za 15 let, je prejel 1400 din krat 9,71. Ta invalid je torej prejel 13.594 din odkupnine.

V smislu invalidskega zakona iz l. 1929. ne bi imel invalid, ki je prejel odkupnino, nikoli več pravice zahtevati kakršno koli invalidnino. Ker so pa mnogi posegli po tem odkupu izrecno samo zaradi tega, ker so se skušali gospodarsko osamosvojiti, pa se nekaterim zaradi gospodarske krize, ki je prav v tistih letih vladala, ni posrečila ta namera, so ostali po nekaj letih brez vseh sredstev in bili so še večji reveži nego poprej.

Prav ta dejstva je upoštevala nova uredba o vojnih invalidih in ostalih vojnih žrtvah, ki je bila uveljavljena s 1. aprilom 1939. V čl. 119., točka 2 je namreč določeno:

Osebam, katerim se je invalidnina po prejšnjih zakonih odkupila, se priznajo invalidski prejemki po tej uredbi, če izpolnjujejo pogoje po njej. — Prisojeni invalidski prejemki tečejo tem osebam, ko preteče čas, za katerega je bil odkup izvršen, računši od dne, ko se je odkupnina izplačala. Če je čas, za katerega je bil odkup izvršen že pretekel, gredo prejemki od dne, določenega s to uredbo, za ostale osebe, ako so siromašne v smislu te uredbe.

Ta točka povsem točno določa, kdaj imajo invalidi, ki so prejeli odkupnino, ponovno pravico do preje-

manja rednih invalidskih prejemkov. Toda prav zaradi določb te točke, so mnogi invalidi zmotno računali, ker so upoštevali zvišano invalidnino po novi uredbi. Zaradi lažjega razumevanja vzamemo zopet primer 50% invalida, ki smo ga navedli že zgoraj. Po zakonu iz leta 1929. je znašala njegova invalidnina letno 1400 din, po novi uredbi pa 3600 din. Ako je ta invalid prejel odkupnino v letu 1930., je računal, da mu je do leta 1939., ko je stopila v veljavo nova uredba, poteklo 9 let in bi mu za prihodnjih 6 let morali šteti že pokojnino v višini, ki jo določa nova uredba. Vzel je po tem računu ostanek 6 let svoje odkupnine, kar bi zneslo približno 5436 din in delil ta znesek z novo letno invalidnino 3600 din ter bi po njegovem računu moral prejemati invalidnino že v letu 1941.

Opozoriti moramo, da je ta račun povsem zmoten, kajti nova invalidnina po novi uredbi pride v poštev šele takrat, ko preteče čas, za katerega je bil odkup izvršen, to je 15 let po letu 1930., ko je prejel odkupnino. Zaradi tega opozarjamo vse invalide, ki so odkupnino prejeli, da imajo pravico do invalidnine po novi uredbi, toda šele takrat, ko poteče tisto število let, za katero so odkupnino prejeli. Zvišana invalidnina po novi uredbi namreč nikakor in v nobenem primeru ne vpliva na potek te dobe. Ko pa poteče ta doba, tedaj se prijavijo po svoji organizaciji invalidskemu sodišču, ki jim nato nakaže nove invalidske prejemke.

Onim invalidom, ki so prejeli odkupnino za manjše število let, morda za 5 do 10 let, je med tem časom ta doba že potekla in ti že imajo pravico na prejemke po novi uredbi, nekaterim, ki so se pravočasno javili, pa so bili že ti prejemki tudi nakazani. Drugi pa pridejo na vrsto po poteku določenega števila let.

Priporočamo vsem invalidom, ki so si odkupili invalidnino, da točno prečitajo ta članek in se ravnajo po njegovih navodilih, da ne bi po nepotrebnem predčasno vlagali prošnje za nakazilo invalidnine.

O pritožbah

Nekateri imajo v vseh instancah, to je tudi od Višjega invalidskega sodišča vse pravice po invalidski uredbi zavrjene, pa se kljub temu še vedno pritožujejo.

V rešitvah je natančno navedeno, zakaj so zavrjeni, toda kljub temu še vedno navajajo iste razloge in mislijo, da morajo zato s svojimi pritožbami zmagati.

Take pritožbe so popolnoma brezpredmetne. V prvi vrsti pritožbe niso vedno dovoljene in je v vsaki rešitvi navedeno, v kolikem času se lahko vloží pritožba; proti rešenjem Višjih invalidskih sodišč pa sploh ni pritožb in so take zadeve pravomočne ali končno rešene. Pač pa se lahko po pravomočnosti ali izvršnosti razsodbe vloží v smislu § 81. uredbe o invalidih poljubno obnova postopka.

Obnova postopka ni vezana na rok, kot je to veljavno pri pritožbah, pač pa je dopustna v sledečih primerih:

a) če se dodatno podajo novi dokazi za pridobitev ali izgubo pravice do invalidnine oziroma do poviška, a ti dokazi do konca prejšnjega postopka niso bili znani,

b) če se osebnemu invalidu zdravstveno stanje iz vzrokov, zaradi katerih je bil proglašen za invalida, toli-

ko poslabša, da bi imel pravico do povišanja invalidnine.

Razločevati moramo torej pritožbe od obnov postopka. Za obnovo postopka je treba zbrati popolnoma nove dokaze, ki sodišče na njih podlaga sploh še ni razpravljalo, ne pa tisto gradivo, ki je sodiščem že znano in so na njegovi podlagi že predmet zavrnila. Neprimerno je še enkrat razkladati, kje in kdaj in kako je bil kdo ranjen ali je zbolel, ali pa družinsko ali socialno stanje, kar je že vse sodišču na podlagi invalidskega akta znano. Pač pa je važno, ako sodišče v prejšnjih rešitvah trdi, da nekdo ni bil v fronti ranjen, da na novo dokazuje, da je bil v fronti pri tej ali tej edinici ranjen, ali da navede priče ali očitve, ki lahko potrdijo njegovo ranitev. To je nov dokaz, ki ga sodišče prej še ni imelo.

S takimi novimi dokazi se invalidska zadeva prizadetega obnovi in se novi dokazi preiščejo ter na podlagi teh ugotovitev se odloči, ali pripade prizadetemu invalidnina ali zaščita.

Če pa kdo za obnovo postopka nima popolnoma novih dokazov, tedaj je vložitev prošnje za obnovo postopka brezpredmetna, kajti na podlagi gradiva, s katerim je bil prosilec že

odklonjen, ne more še enkrat postopanja obnoviti in biti priznan.

Nemogoče je namreč priznati invalidnino in zaščito v takih primerih, za katere uredba o invalidih sama odloča, da ne pripada? Navajamo tri take primere:

1. Prijavile so se osebe, ki so v vojni zbolele ali pa so bile v fronti ranjene. Pri poznejšem komisijskem pregledu pa niso nikoli dosegle 20% nesposobnosti. Danes trdijo, da jim pripada več odstotkov, a jih niso dobile. To niso nikakoli novi dokazi in so take obnove nemogoče.

2. Vdova zahteva invalidnino po umrlem invalidu, ki ni imel za časa smrti najmanj 50% nesposobnosti. Trdi, da mu je spadalo več odstotkov, toda pred smrtjo ni bil pregledan. To tudi ni nov dokaz in je obnova nemogoča.

3. Invalid trdi, da je bolan, toda ne vé, kje je dobil bolezen, samo to vé, da je bil pred vojno zdrav. To ni nikak nov dokaz in se na podlagi tega ne more doseči obnova postopanja.

Takih primerov je še mnogo. Kdor sam ne loči, kaj je obnova postopka in kaj je pritožba, kaj so novi dokazi in kdaj sme vložiti predlog za obnovo postopka, naj raje vpraša združenje vojnih invalidov, da mu svetuje in pomaga zbrati dokaze, da ne bo vlagal brezpomembne pritožbe, ki ni utemeljena.

Vloge morajo biti stvarne in dobro utemeljene, ker so sicer brezpredmetne.

Treba je imeti vedno pred očmi dokaze in dobre resnične utemeljitve, iz katerih se morejo povzeti dokazi. Družinske razmere niso nikak utemeljitev, ki bi vplivala na ugodno rešitev.

Velikodušni dar Vis. komisarja Lepa božičnica za vojne invalide

Ekselencija Visoki komisar je naklonil za božičnico invalidom in ostalim vojnim žrtvam Ljubljanske pokrajine 10.000 lir. Ta znesek se mora razdeliti med vse vojne invalide Ljubljanske pokrajine, ki so v težkih denarnih razmerah. Pri delitvi pa se mora upo-

štetvati tudi število družinskih članov.

Združenje vojnih invalidov se v imenu vseh vojnih žrtev zahvaljuje Ekselenci Visokemu komisarju za velikodušni dar, ki je bil porazdeljen na vse krajevne odbore.

O združenju vojnih invalidov in njegovih članih

Mnogo je še vojnih invalidov in vojnih vdov, ki niso bili nikoli vpisani v našo organizacijo, čeprav so po sedanji uredbi z dne 1. decembra 1938 postali avtomatično njeni člani. Po § 108. te uredbe je namreč določeno:

»Oseba, ki jo ščiti ta uredba, mora biti včlanjena v Društvo vojnih invalidov.«

Po § 112. iste uredbe pa sledeče:

»Od vsake osebe, ki prejema po tej uredbi invalidnino ali doklade, pridržni oblastvo, ki jih izplačuje, po 1% njenih celokupnih mesečnih prejemkov kot članarino in jo izroči osrednjemu odboru Društva vojnih invalidov.«

»Člani društva vojnih invalidov, ki ne prejema več invalidnine ali doklad, plačujejo mesečno članarino, ki jo določajo pravila Društva vojnih invalidov in ki ne sme biti manjša od (1 din) = 38 cent. na mesec.«

Na podlagi teh določb Finančna direkcija odtrguje onim, ki prejema mesечно invalidnino in dodatke, članarino po 1% prejemkov in to nakazuje Društvo vojnih invalidov. Društvo vojnih invalidov ima zapisane vse osebe, ki na ta način poravnajo svojo članarino in naročnino za list Vojni invalid, nekaj je pa le takih, o katerih nima društvo nobenih podatkov, niti popisnic, niti članskih knjižic. Ti pač niso prej nikoli prišli v naše združenje, da bi izpolnili svoje članske obveznosti. Zato pozivamo vse tiste, ki prejema invalidnino in se

jim odtegujeta mesečna članarina in naročnina za list, pa niso še organizirani in nimajo še članskih knjižic, da se javijo pri svojih krajevnih organizacijah, da uredijo vse potrebno. Vsi tisti, ki prejema invalidnino, zlasti pa novodošli po sedanji uredbi, ki se še niso spomnili na Združenje vojnih invalidov niti potem, ko so videli, da se jim odtegujeta mesečna članarina in dobivajo naš list Vojni invalid, naj se vsaj sedaj javijo, da dajo potrebne podatke organizaciji, če se že poprej niso spomnili, da bi se včlanili.

Imamo pa tudi take člane, ki se jim mesečna članarina in naročnina na list ne odtegujeta, pač pa morajo oboje sami plačati, ker invalidnine ne prejema. Njihove zadeve so še nerešene ali pa čakajo na drugoinstančno rešitev Višjega invalidskega sodišča. Nekaj pa jih uživa samo zaščito brez invalidnine.

Vsi ti morajo pri svojih organizacijah poravnati članarino in naročnino sami, ker sedaj začena novo leto. Če tega ne store, ne morejo biti več člani, kajti brez članarine ni nobene organizacije. Tudi zanje je določeno v uredbi o vojnih invalidih, da morajo biti člani in članarino sami plačevati. Isto velja za tiste, ki rešenja še nimajo.

Organizacija skrbi za svoje člane, jim pomaga in s svojim prizadevanjem skuša zanje doseči vse možne koristi, zato ne sme biti noben invalid in nobena druga vojna žrtev izven organizacije.

SLUŽBENI DEL

Nakazilo članarine krajevnim odborom se je nekoliko zakasnilo. Bo pa članarina za že omenjene mesce nakazana v najkrajšem času.

LJUBLJANA

»Vojni invalid« je bil s 1. januarjem ustavljen vsem, ki se niso odzvali našemu pozivu, naj plačajo naročnino. Ze v prejšnji številki smo naglasili, da se naročnina odtegne le tistim, ki prejema invalidnino. Vsi ostali, ki svoje invalidske zadeve še nimajo dokončno rešene, pa morajo naročnino plačati sami. Prav tako morajo plačati tudi članarino. Kdor ne plača ne članarine ne naročnine, ne more biti naš član. Poudarjamo ob tej priliki še to, da bomo v bodoče strogo pazili, kdo je član in kdo ni. Za nečlane naš odbor ne bo več delal.

Premog in drva. Približno 200 članov je še, ki še niso poravnali vseh obrokov za premog. Nekaj jih je celo takih, ki sploh še niso plačali niti prvega obroka. Prav tako je še 50 članov, ki niso poravnali svojih računov za drva. Vse te opozarjamo, da je krajevni odbor naredil vsakemu posameznemu članu, ki je nabavil pri odboru drva in premog, s tem, da je dovolil obročno plačevanje, dovolj veliko uslugo. Če bi imeli člani več dobre volje in čuta odgovornosti, bi bili lahko že vsi računi poravnani. Ker pa ni tako, prosimo ponovno, naj vsi dolžniki poravnajo svoje obveznosti v začetku mesca januarja. One, ki bi kljub opominu tega ne storili, bo obiskal naš inkasant, da mu poravnajo dolžne vsote. Upoštevajte dejstvo, da mora ime-

Srečno in zadovoljno novo leto vsem članom

želijo

odbor Združenja vojnih invalidov
Uredništvo in uprava lista

ti odbor ob koncu leta račune zaključene!

Garancijski fond. Na zadnji naš poziv glede vplačila 3,80 L. v garancijski fond se je javilo le majhno število članov. Ker je sklep občnega zbora, da mora ta enkratni znesek vplačati vsak član, je to obvezno za vse. Fond bo lahko služil svojemu namenu šele tedaj, ko bodo vanj prispevali prav vsi člani. Zavedajte se, da delate krivico tistim, ki so svoj delež že vplačali, a se ne morejo poslužiti ugodnosti, dokler niso vplačani prispevki prav vseh članov.

IZ NOVEGA MESTA

Vsem tovarišem in tovarišicam sporočamo žalostno vest, da so nam novomeški gasilci na lafeti odpeljali k večnemu počitku na novomeško pokopališče našega nepozabnega tovariša Adama Ivana iz Novega mesta. Pokojnik je bil ugleden novomeški obrtnik ter spoštovan Novomeščan, kar dokazuje veličastno spremstvo sorodnikov, raznih društev, vseh bližnjih vojnih tovarišev, zastopstev raznih uradov in mnogobrojnega občinstva ter krasne žalostinke novomeških pevcev, ki so jih zapeli v slovo našemu nepozabnemu tovarišu. — Lahka mu bodi domača gruda.

Krajevni odbor Združenja vojnih invalidov v Mokronogu sporoča, da je umrl član in dolgoletni odbornik Anton Trlep, 80% vojni invalid iz Trebelnega pri Mokronogu. — Pokojnik je bil zaveden član našega združenja. Odkar obstaja krajevni odbor v Mokronogu, je bil njegov član in dolgo dobo let tudi odbornik. V vojni je zgubil nogo in dobil je tudi naduho, ki ga je spravila v prerani grob. Konec mesca novembra smo ga spremili na njegovi zadnji poti na domače pokopališče. Obilna udeležba domačinov in vojnih tovarišev iz okolice pri pogrebu je pričala, kako priljubljen med ljudmi je bil pokojnik. Zapustil je ženo in hčerko, ki jima izrekamo svoje najiskrenejšje sožalje. —

Prišla je pač s koso bela žena in ljubega nam Toneta s seboj je vzela.

Naj mu bo lahka zemlja domača. Urbanc.

Zužemberk. Krajevni odbor je odpovedal »Vojni invalid« vsem tistim članom, ki niso plačali naročnine. Odslej bodo prejeli naš list le tisti, ki prejema invalidnino in se jim naročnina za list odtegne od te. Kdor še ne prejema invalidnine in hoče prejemati »Vojni invalid«, naj plača članarino in naročnino pri krajevnem odboru.

RAZNE VESTI

ČASU PRIMERNE BESEDE

Ljubljanski škof g. dr. Gregorij Rožman je za advent priredil niz cerkvenih propovedi, ki se bavijo z važnimi sodobnimi problemi. Ena izmed njegovih zadnjih propovedi obravnava žalostne dogodke, ki so postali pri nas zadnje mesce na žalost prepogosti.

Odlični propovednik je dejal med drugim:

»Danes čujem govoriti tudi sicer resne ljudi, da umor ni več zločin, ampak junaško dejanje, ko se dandanes nekatere naravne vrednote politične narave višje ko verske. Nespremenljivo veljavna resnica je: Edini Bog je gospodar nad človeškim življenjem — od vsakega pa, ki nima od Boga poverjene oblasti nad življenjem bližnjega, se bo nedolžno prelita kri terjala ob svojem času neusmiljeno.«

»Rop tuje lastnine in njeno uničevanje«, pravi škof dalje, »je in ostane greh zoper sedmo božjo zapoved, pa naj jo to vrši kdor koli in kakor koli, pod kakršno koli pretvezo, s katero skuša opravičiti svojo nasilnost. Bog je z neizbrisnimi črkami zapisal: Ne ubijaj! Ne kradi! za vse čase in za vse ljudi. Nikdar ni in nikdar ne bo preklical in razveljavil teh svojih zapovedi za nikogar in za noben čas. Le on sam, gospodar nebes in zemlje, je tudi gospodar človeškega življenja in človeškega imetja. On sme razpolagati z njim, noben človek tega storiti ne more brez greha, ki vpije z zemlje do neba po maščevanju.«

* **Vojni invalid** bo v bodoče izhajal v skrčenem obsegu in to na dveh straneh. Zaradi zvišanih tiskarskih stroškov in skromne letne naročnine 4,60 lir ni več mogoče izdajanje lista v dosedanjem obsegu. Prosimo članstvo, da to spremembo blagohotno upošteva.

* **Zvišanje invalidnin italijanskim invalidom.** Na predlog Dučaja, fašizma in načelnika vlade je bil sprejet načrt zakona, ki določa povečanje pokojnin in posebnih doklad za vseh osem kategorij vojnih invalidov. Invalidnine se povečajo pri prvih 4 kategorijah za 6 do 40 odst., pri ostalih 4 za 6 do 15 odst. Tudi vse posebne doklade in prispevki so bili s tem zakonskim načrtom znatno povečani.

* **Med invalidi** je tudi mnogo revežev, ki živijo v velikem pomanjkanju. Zlasti se oglašajo pri združenju takih, ki nimajo obleke in obuvala, ker

so to, kar so imeli, že raztrgali in prosijo za obleke in obuvalo. Zato prosimo vse člane, ki imajo staro obleko in obuvalo, kar pa lahko pogrešajo, da to odstopijo združenju odnosno javijo, da bi potrebni sami prišli iskat. — Ne prezrite te naše prošnje!

* **Invalidi in ostale vojne žrtve**, ki so prišli v zadnjem času v Ljubljansko pokrajino in so že prej prejeli invalidnino, a je sedaj ne dobivajo, naj se javijo v pisarni Združenja vojnih invalidov v Ljubljani, Petrarčova ul. 36. Če ne morejo priti osebno, naj sporočijo to pismeno.

* **Železniške legitimacije.** Ker se še vedno javljajo nekateri, ki niso na jasnem, kako postopati z železniškimi legitimacijami, opozarjamo ponovno na sledeče: **Osebnimi invalidi** imajo železniške legitimacije, veljavne za pet let. Teh legitimacij ni treba podaljševati, ker so še vedno veljavne. **Družinski člani invalidi**, vojne vdove in starši, ki imajo železniške legitimacije za 12 letnih voženj, naj dajo te podaljšati okrajnem načelstvu, v Ljubljani pa pri mestnem poglavarstvu. Preden nesejo legitimacije podaljšat, naj kupijo na najbližji železniški postaji markico (za 76 cent.), ki jo prilepijo na določen prostor v legitimaciji. Oni družinski člani in vdove, ki imajo legitimacije že izrabljene, naj jih oddajo pri svojem krajevnem odboru, da jih ta pošlje na železniško direkcijo, ki bo tem legitimacijam dodala prazne pole, kajti nove železniške legitimacije se bodo izdajale samo tistim, ki jih sploh še nimajo, a imajo pravico do njih. Ti morajo zanje plačati L. 6,70. — Upoštevajte ta navodila.

Vse, kar potrebujete za katero koli pisarno, dobite po zmernih cenah v Knjigarni Učiteljske tiskarne v Ljubljani.

* **Za prevzem posestev na Kočevskem** se zanimajo tudi posamezni vojni invalidi. Informirali smo se pri družbi »Emona« v Ljubljani glede pogojev, pod katerimi se ta posestva oddajajo. Zvedeli smo, da splošnih pogojev ni. Vsaka za prevzem posestva vložena prošnja se rešuje individualno. Zaradi tega se tudi vsakemu posamezniku stavijo individualni pogoji. Kdor se torej zanima za prevzem posestva, naj vloži prošnjo na družbo »Emona« v Ljubljani, ki mu sporoči tudi pogoje.